

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce H. N. A. M. A., zastoupen Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem v Praze, Pod Terebkou 12, 140 00 Praha 4, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Nad štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2006, čj. OAM-1254/LE-03-07-2006, o námitkách podjatosti vznesených žalobcem

t a k t o :

I. Soudkyně JUDr. Dalila Marečková není vyloučena z projednávání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 62/2006.

II. Námitky podjatosti směřující proti jiným soudcům Krajského soudu v Praze, kteří se nepodílejí na projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 49 Az 62/2006, se odmítají.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenu dne 28. 11. 2006 Krajskému soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2006, čj. OAM-1254/LE-03-07-2006.

Přípisem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2006 (žalobci doručen dne 13. 12. 2006) byl žalobce poučen o možnosti vznést námitku podjatosti specializované samosoudkyně, jíž byla právní věc žalobce přidělena k rozhodování, a dalších osob.

Podáním ze dne 15. 12. 2006 (doručeným Krajskému soudu v Praze dne 18. 12. 2006) žalobce mimo jiné uplatnil „námitku podjatosti soudu“. Námitku podjatosti žalobce odůvodnil tím, že soud nařizuje jednání s ohledem na 45denní zákonnou lhůtu omezující přípustné zbavení osobní svobody žalobce, čímž dle názoru žalobce předurčuje výsledek řízení a dále obecně rozhodovací činností jmenovaného soudu ve věcech mezinárodní ochrany.

Ke vznesené námitce se vyjádřila soudkyně JUDr. Dalila Marečková: necítí se být podjatá, námitku podjatosti považuje za obstrukční návrh zástupkyně žalobce.

Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podání žalobce je zčásti nepřípustné, zčásti nedůvodné.

V první řadě se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkou podjatosti směřující proti soudcům Krajského soudu v Praze, kteří se nepodílejí na projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 49 Az 62/2006. Institut podjatosti slouží k naplnění jednoho ze základních funkčních principů soudnictví v moderním demokratickém právním státě, vyžadujícím, aby spory účastníků rozhodovali jenom takoví soudci, kteří nemají na věci jakýkoliv zájem a u nichž je proto předpoklad, že spor budou rozhodovat zcela nestranně. Soudnictví je ovšem vždy pojmově spjato s rozhodováním konkrétních pří; nemá povahu akademického řešení obecných právních otázek, které nemají význam

pro účastníky řízení; proto i uvedený základní funkční princip nestrannosti je nutno vztahovat toliko ke konkrétní rozhodované věci. Žalobce z tohoto pohledu tedy může namítat podjatost pouze u toho soudce, který bude v jeho věci rozhodovat. Namítá-li podjatost soudců jiných, jde o návrh nepřípustný ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; takový návrh soud odmítne.

Námitkou podjatosti soudkyně JUDr. Dalily Marečkové, která má věc projednávat a rozhodovat, se Nejvyšší správní soud zabýval věcně.

Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu.

V dané věci bylo subjektivní stanovisko žalobce skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí uvedené soudkyně zabýval. Soudkyně sama, jak vyplývá z jejího vyjádření, důvody své podjatosti nezná, a za podjatou se v rozhodované věci nepovažuje.

Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti ve věci určující význam § 8 odst. 1 s. ř. s., podle něhož „*důvodem ke vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Žalobce vznesl obecnou námitku proti postupu krajského soudu ve věcech mezinárodní ochrany (dokonce nikoli pouze soudkyně, která rozhoduje v jeho věci), při němž podle jeho názoru dochází k porušování zásady rovnosti účastníků řízení. Uplatněná námitka již z tohoto důvodu není důvodná.

Stejně tak není důvodná ani námitka týkající se délky doby, v níž soud nařídí jednání, jestliže splňuje zákonné požadavky stanovené v § 49 odst. 1 s. ř. s. V posuzované věci k nařízení jednání ostatně podle obsahu spisu dosud nedošlo; námitka tak jde mimo.

Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobce netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudkyně JUDr. Dalila Marečková není vyloučena z projednávání a rozhodování této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. ledna 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu